

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Bejenaru Iurie, Burduh Victor

judecând în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, în cauza penală privind-o pe

Josan Ana XXXXX, născută la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.09.2016 – 29.03.2019 (prima instanță);
2. 16.05.2019 – 05.02.2020 (instanța de apel);
3. 11.06.2020 – 05.04.2021 (instanța de recurs ordinar);
4. 08.06.2021 – 08.02.2022 (instanța de apel);
5. 13.06.2022 – 04.10.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 29 martie 2019:

S-a admis cererea avocatului Oltu Vadim cu privire la declararea nulității ordonanțelor.

S-au declarat nule ordonanța prim-adjunctului Procuraturii Generale, Harunjen Eduard din 30.09.2015, prin care s-a dispus admiterea cererii lui Berari Diana în partea ce ține de anularea ordonanței de clasare a procesului penal în cauza penală nr. X, cu reluarea urmăririi penale și ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Cazacu Oxana din 03.08.2016 de conexare a cauzelor nr. X și nr. X.

Josan Ana a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost decisă soarta corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, de către organul de urmărire penală Josan Ana a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, activând în temeiul contractului individual de muncă din 09.09.2011, în calitate de medic

obstetrician-ginecolog în cadrul ÎCS „Health Forever International” SRL, (Spitalul International „Medpark”), situat în mun. Chișinău, str. A. Doga, nr.24, fiind responsabilă de acordarea asistenței medicale parturientei Berari Diana, care la 25.07.2012 orele 01:20, s-a internat în instituția medicală nominalizată în legătură cu apariția premiselor de naștere, contrar obligațiilor sale de serviciu, stipulate în fișa de post nr. RUM/FP/M-03 din 01.11.2010, precum și în Regulamentul Maternității aprobat de către Directorul Medical la 12.11.2011, a încălcat din neglijență regulile și metodele de acordare a asistenței medicale și de monitorizare a sarcinii, prevăzute în Ghidul „C” Național de Perinatologie, recomandat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 185 din 18.06.2003, și anume: nu a asigurat la momentul prezentării parturiției, în intervalul de timp 01:30-02:30, urmărirea și managementul travaliului uterin adecvat; nu a intervenit imediat ruperii membranelor, dar la 8 minute ulterior ruperii membranelor și apariției prolapsului de cordon ombilical, durată suficientă pentru a se constitui elementele hipoxic-ichemice ireversibile; nu a intervenit la timp și prompt după constatare a prolapsului de cordon ombilical intrapartum, tardiv sancționat obstetrical.

Urmare a încălcărilor din neglijență de către medicul obstetrician ginecolog Josan Ana, a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, nou-născutei XXXXX i-a fost cauzată „asfixie severă. EPHI (encefalopatie hipoxic-ischemica) grad III. HTPP gr. II. Edem cerebral. Sindrom convulsiv. Asfixie obstetricală gravă. Ischemie cerebrală neonatală. Sindrom de suferință respiratorie a nou-născutului. Convulsii n/n. Malformație congenitală a septului cardiac”; „Epilepsie simptomatică cu accese parțiale, retard psiho-motor sever. Sindrom bulbar”; Complicații evolutive directe ale sindromului asfixicoischemic neonatal. Sindromul ischemico-hipoxic, care a debutat, cel mai probabil, la ora 2:30 în ziua de 25.07.2012, reprezentând momentul ruperii membranelor amniotice”. Postnatal nou-născuta XXXXX a fost diagnosticată cu ”malformație cardiacă-defect septal ventricular, mic-sub 1 cm cu modificări de 3 hipertensiune pulmonară, probabil consecutive defectului septal” care au provocat la 18.11.2015, decesul acesteia în Spitalul Județean Oradea, România.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. A.5./6404/2014 din 06.04.2016 al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, București, România, rezultă că „cauza imediată a decesului numitei XXXXX a survenit ca complicație finală a unei evoluții de lungă durată a encefalopatiei post hipoxic-ischemice la naștere, consecutivă prolapsului de cordon ombilical intrapartum, tardiv sancționat obstetrical.

Tot potrivit raportului de expertiză enunțat mai sus: ”o examinare de către un medic la momentul prezentării, urmărirea și managementul travaliului uterin adecvat (care, în condițiile unei lipse de angajare a prezentației este posibil să fi impus terminarea nașterii prin cezariană), examinarea imediată odată rupte membranele (deși în condițiile date se recomandă ruperea artificială a membranelor anterioare acestui moment, la o dilatație mai mică a colului, sau care nu s-ar fi produs tardiv

spontan dacă travaliul era corect condus) ar fi putut preveni apariția prolapsului de cordon ombilical prin luarea la timp și adecvată a măsurilor necesare. Între deficiențele în acordarea îngrijirilor medicale mai sus arătate și evenimentul major hipoxic-ischemic fetal și consecințele acestuia, ce au condus la decesul copilului, există o legătură de cauzalitate. În cazul de față, au existat deficiențe în acordarea îngrijirilor medicale care au contribuit la apariția prolapsului de cordon ombilical consecințele fetale ale acestuia, în absența căroră, este plauzibilă evoluția normală necomplicată a nașterii”.

Acțiunile lui Josan Ana au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 213 lit. b) Cod penal, „*încălcarea din neglijență de către medic a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, care a cauzat decesul pacientului.*”

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Ciobanu Valentina, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Josan Ana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal și în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală conform art. 60 Cod penal, să fie liberată de răspundere penală, invocând că:

- instanța de judecată a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, însă, eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului;

- la adoptarea sentinței instanța nu a respectat dispoziția art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare, în primul rând, declarațiile inculpatei, care nu a recunoscut vinovăția, a negat săvârșirea infracțiunii, a depus declarații convenabile pentru ea;

- declarațiile inculpatei au fost respinse prin probele acuzării, care au fost cercetate în ședința de judecată, inclusiv: declarațiile succesului părții vătămate Berari Diana, martorilor: Chiriac Ludmila, Anisimova Victoria, Stratulat Mihail, Nichitina Tatiana, Cazacu Elena, Vladîca Galina, Moldovanu Viorica, Cernetchi Olga;

- instanța de judecată nu a dat o apreciere justă și altor probe materiale cercetate în instanță, care de asemenea dovedesc vinovăția inculpatei, cum ar fi: rapoartele de expertiză medico-legală efectuată de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, București România din 24.11.2014 și raportul de nouă expertiză medico-legală nr.A.5/6404/2014 emis la 25.03.2016. Din materialele cauzei, rezultă că inculpata Josan Ana, a încălcat obligațiunile sale de serviciu, stipulate în fișa de post nr. RUM/FP/M-03 din 01.11.2010, precum și în Regulamentul Maternității aprobat de către Directorul Medical la 12.11.2011, a încălcat din neglijență regulile și metodele de acordare a asistenței medicale și de monitorizare a sarcinii, prevăzute în Ghidul „C” Național de Perinatologie, recomandat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.185 din 18.06.2003, conform raportului de expertiză medico-legală a

cauzat decesul copilului XXXXX;

- instanța de judecată nu a luat în calcul declarațiile succesoriului părții vătămate Berari Diana; declarațiile martorului Anisimova Victoria; declarațiile martorului Chiriac Ludmila; declarațiile martorului Nichitin Tatiana; declarațiile martorului Cernetchi Olga; declarațiile martorului Stratulat Mihail; declarațiile martorului Berari Mihai;

- instanța de judecată a pus la baza hotărârii adoptate declarațiile inculpatei Josan Ana care de asemenea a confirmat faptul că în instituția medicală nu se aflau pe loc specialiștii medicali necesari pentru a interveni imediat;

- instanța de judecată a dat o apreciere declarațiilor inculpatei nu le-a coroborat cu declarațiile succesoriului părții vătămate și a martorilor, precum și nu a luat în calcul concluziile rapoartelor de expertiză, care sunt diferite și nu corespund cu circumstanțele cazului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2020, s-a respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata Josan Ana urmează a fi achitată de la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

4. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care invocând ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând:

- instanța de apel a procedat ea însăși, ca instanță de control judiciar la o nouă apreciere a probelor din dosar, evaluându-le în mod direct, totodată urmând să verifice dacă argumentele oferite de instanța inferioară sunt întemeiate, în acest sens pronunțând o hotărâre cu caracter autonom;

- instanța de apel nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului factic nestabilit, astfel încât a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond, privind nevinovăției inculpatei;

- instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or cum se explică faptul că fiecare din criticile invocate de către instanța de apel referitor la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate inculpatei, sunt expuse deficitar și selectiv preluate din soluția adoptată de către instanța de fond, în speța dată;

- achitând-o pe Josan Ana atât prima instanță cât și instanța de apel, s-au bazat

doar pe declarațiile inculpatei, fără a lua în considerație toate probele acuzării, care sunt indicate și ca motive ale apelului procurorului, iar instanța de apel le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatei, astfel încălcând prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și probele prezentate de acuzare, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatei și pledoaria apărătorului său;

- instanțele nu au luat în considerație declarațiile succesului părții vătămate Berari Diana, declarațiile martorului Anisimova Victoria, declarațiile martorului Chiriac Ludmila, declarațiile martorului Nichitin Tatiana, declarațiile martorului Cernetchi Olga, declarațiile martorului Stratulat Mihail, declarațiile martorului Berari Mihai;

- vina inculpatei Josan Ana în comiterea infracțiunii imputate se confirmă integral prin materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, care coroborează cu declarațiile părții vătămate și a martorilor cum ar fi raportul de expertiză medico-legală din 25.03.2016 și raportul de expertiză medico-legală efectuat de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, București România, din 24.11.2014;

- instanța de apel a pus la baza hotărârii adoptate declarațiile inculpatei Josan Ana care de asemenea a confirmat faptul că în instituția medicală nu se aflau pe loc specialiștii medicali necesari pentru a interveni imediat. Astfel instanța de judecată nu a dat o apreciere declarațiilor inculpatei în coroborare cu declarațiile succesului părții vătămate și a martorilor, care sunt diferite și nu corespund cu circumstanțele cazului;

- probele cu rapoartele de expertiză din 24.11.2014 și 25.03.2016 acestea au fost anexate la materialele cauzei penale, cu care atât inculpata cât și avocatul acestea a luat cunoștință. Mai mult ca atât în contextul supra este de menționat prevederile art.97 Cod de procedură penală prevede expres în pct. 1) "În procesul penal se constată, prin anumite mijloace de probă, următoarele circumstanțe - în cauza decesului -prin raportul expertizei medico-legală". Acest fapt este prevăzut și de către art. 143 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală - "Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu pentru constatarea morții". Nu poate fi invocată în contextul de sus precum că i-a fost încălcat dreptul la apărare;

- instanța de apel la adoptarea deciziei nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanței de apel îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de apel, nu a apreciat sub toate aspectele probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele judecătorești de fond și apel în cauza penală și neîntemeiat a menținut sentința de achitare.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Oltu Vadim în numele lui Josan Ana, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2021, s-a admis recursul ordinar declarat, s-a casat total decizia instanței de apel și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel.

6.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, atât prima instanță, precum și cea de apel, au admis motivări contradictorii a soluțiilor adoptate.

Colegiul penal lărgit a indicat că, prima instanța constată existența încălcărilor admise de către organul de urmărire penală și procuror la urmărirea penală declarând nulitatea actelor procesuale în temeiul art. 251 Cod procedură penală, stabilește și exclude probele obținute cu încălcarea legislației în vigoare care au dus la violarea drepturilor constituționale ale persoanei, iar pe de altă parte dispune achitarea persoanei de comiterea infracțiunii prevăzute de art.213 lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit a constatat și contradicții esențiale în motivarea deciziei atacate reieșind din faptul că, deși prima instanță și-a motivat soluția prin declararea nulității actelor emise de către organul de urmărire penală, instanța de apel menționează precum că, prima instanță din totalitatea de probe prezentate, apreciindu-le prin prisma prevederilor art.101 Cod procedură penală, corect a concluzionat că acestea nu confirmă existența faptei infracțiunii.

Deși, ambele instanțe de judecată au enumerat și descris probele administrate în cadrul ședințelor de judecată, au evitat de a le supune unei cercetări separate și analizei din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

7.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata Josan Ana urmează a fi achitată de la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel indică că nici una din probele acumulate la urmărirea penală și

cercetate de prima instanță și de instanța de apel nu confirmă existența faptei infracțiunii.

În continuare, instanța de apel analizând probele/declarațiile prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind utile și veridice, însă aceste depoziții nu relevă careva acțiuni/inacțiuni ale inculpatei din care s-ar statua a supra existenței infracțiunii imputate lui Josan Ana prin rechizitoriu, or, depozițiile indicate relevă circumstanțele tangente cazului, dar nu și existența unei infracțiuni, mai mult, martorii au relatat activitățile de serviciu care urmau a fi efectuate și care au fost efectuate.

În această ordine de idei, instanța de apel reține că declarațiile suscesorului părții vătămate, a martorilor, nu coroborează între ele, nu combat depozițiile oferite de către inculpată și nu indică la existența infracțiunii, mai mult, instanța de apel a reiterat că inculpatei, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, este învinuită că nu a asigurat la momentul prezentării parturii, în intervalul de timp 01:30-02:30, urmărirea și managementul travaliului uterin adecvat; nu a intervenit imediat ruperii membranelor, dar la 8 minute ulterior ruperii membranelor și apariției prolapsului de cordon ombilical, durată suficientă pentru a se constitui elementele hipoxic-ichemice ireversibile; nu a intervenit la timp și prompt după constatare a prolapsului de cordon ombelical intrapartum, tardiv sancționat obstetrical, însă, instanța de apel a precizat că nici succesorul părții vătămate, nici martorii Chiriac Ludmila, Anisimova Victoria, Stratulat Mihail, Nichitina Tatiana, Cazacu Elena, Vladîca Galina, Moldovanu Viorica, Cernetchi Olga, nu au relatat direct și nici indirect că inculpata Josan Ana nu a asigurat la momentul prezentării parturii, în intervalul de timp 01:30-02:30, urmărirea și managementul travaliului uterin adecvat, nu a intervenit imediat ruperii membranelor, dar la 8 minute ulterior ruperii membranelor și apariției prolapsului de cordon ombilical, durată suficientă pentru a se constitui elementele hipoxic-ichemice ireversibile; nu a intervenit la timp și prompt după constatare a prolapsului de cordon ombelical intrapartum, tardiv sancționat obstetrical, respectiv, deși acuzarea a indicat că anume aceste declarații indică la vina inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate ei, nici una din persoanele audiate nu a oferit declarații care ar susține proba/circumstanțele expuse în actul de învinuire, nici unul din martorii audiați au au oferit careva depoziții care ar combate declarațiile inculpatei.

Instanța de apel a indicat că motivele invocate de procuror că prima instanță a dat apreciere declarațiilor inculpatei și nu le-a coraborat cu declarațiile suscesorului părții vătămate și a martorilor, care sunt diferite și nu corepund cu circumstanțele cauzei, sunt declarative și nefondate, or instanța de apel analizând declarațiile menționate de acuzatorul de stat prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, a stabilit că aceste declarații nu indică la existența faptei infracțiunii, relevant fiind și faptul că acuzatorul de stat la acest capitol nu a invocat întregul conținut al depozițiilor

persoanelor audiate, ci doar a extras un anumit conținut care, în opinia acuzării ar indica la existența faptei infracțiunii, totodată, instanța de apel a precizat că stările de fapt expuse în rechizitoriu nu au fost confirmate de martorii audiați.

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, cocludenții și utilității lor, a conchis că pe de o parte, acestea nu coroborează cu declarațiile martorilor care au fost analizate mai sus, iar pe de altă parte, sistemul de probe invocat de acuzare, indicat mai sus nu au putere probantă atâta timp cât probele nu au fost administrate cu respectarea normelor de procedură.

În acest sens, instanța de apel a indicat că potrivit materialelor cauzei, urmărirea penală în privința lui Josan Ana privind faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, a fost pornită în baza ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Cazacu Oxana din 03.08.2016 (f.d.I vol.IV).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Galeru Vitalie din 30.08.2013, a fost dispusă începerea urmăririi penale pe faptul vătămării grave a sănătății cet. XXXXX, cauzată din imprudența angajaților ÎCS "Health Forever Internațional" SRL, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, (f.d.I vol.I).

Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Suhan Iulian din 30 iunie 2015, a fost clasat procesul penal nr. 2013028093, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, (f.d. 212-226 vol.II).

La 30.09.2015, prin ordonanța Prim-adjunctului Procuraturii Generale, Harunjen Eduard, a fost admisă plângerea lui Berari Diana în partea ce ține de anularea ordonanței de clasare a procesului penal în cauza penală nr. 2013028093 și dispusă reluarea urmăririi penale, (f.d.2-7 vol.III).

În acest context, instanța de apel, cu trimitere la materialele cauzei a reținut că la 14 mai 2015, prin Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituțională a art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală, (reluarea urmăririi penale), a fost admisă excepția de neconstituționalitate a Curții Supreme de Justiție, fiind declarat neconstituțional aliniatul (1) al art. 287 Cod de procedură penală, fiind reținut, că reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță dacă, ulterior se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire, este contrară garanțiilor instituite prin articolul 21 din Constituție.

Conform art. 28 alin. (1), alin. (2) al Legii nr.317 cu privire la Curtea Constituțională, actele Curții Constituționale sânt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice. Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii

respectiv a Curții Constituționale.

Astfel, reținând Hotărîrea enunțată mai sus, instanța de apel a indicat că la momentul reluării urmăririi penale, unica normă de procedură care conferea competență procurorului ierarhic superior de a relua urmărirea penală după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire și anume art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală, a fost recunoscută neconstituțională, dreptul de anulare a ordonanței de clasare a urmăririi penale, rămânând exclusiv de competența judecătorului de instrucție conform prevederilor art. 287 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căruia reluarea urmăririi penale se dispune de către judecătorul de instrucție în temeiul demersului procurorului sau în cazul admiterii plângerii depuse împotriva ordonanței procurorului de încetare a urmăririi penale ori de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

Relevant la acest capitol sunt prevederile art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, care indică că încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

În acest sens, se reține că ordonanța Prim-adjunctului Procuraturii Generale, Harunjen Eduard din 30.09.2015, este lovită de nulitate absolută, iar toate acțiunile de procedură penală efectuate după clasarea procesului penal nr. 2013028093 la data de 30.06.2015, de către procurorul Suhan Iulian și emiterea ordonanței din 30.09.2015, de reluare a urmăririi penale au fost efectuate în afara unui proces penal legal pornit.

Mai mult, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău din 23.08.2016, Cazacu Oxana a fost dispusă încetarea urmăririi penale în partea ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, pe motivul că fapta Josan Anei nu întrunește elementele infracțiunii și dispusă continuarea urmăririi penale în cauza nr. 2013028093, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 213 lit.b) Cod penal (f.d.21-22 vol.IV).

Astfel, instanța de apel a menționat că după emiterea ordonanței de începere a urmăririi penale la 03.08.2016, de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Cazacu Oxana de către organul de urmărire penală, nu a fost acumulată nici o probă în susținerea acuzației aduse inculpatei Josan Ana de comiterea infracțiunii impuse, or toate probele prezentate de către partea acuzării au fost acumulate ca urmare a emiterii ordonanței Prim-adjunctului Procuraturii Generale, Harunjen Eduard din 30.09.2015, prin care a fost admisă plîngerea petiționarei Berari Diana în partea ce ține de anularea ordonanței de clasare a procesului penal în cauza penală nr. 2013028093 și dispusă reluarea urmăririi penale.

Analizând ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Cazacu Oxana se atestă dispunerea conexării cauzelor penale nr. 2013028093 și nr. 2016898013, într-o procedură unică cu atribuirea unui singur număr de evidență nr.

2013028093, (f.d.6-7 vol. IV), iar conform prevederilor legale, pot fi conexe doar cauze penale în proces de desfășurare.

Conform noțiunii de cauză penală menționat în art. 6 pct. 5) Cod de procedură penală, se reține că cauză penală constituie procesul penal desfășurat de organul de urmărire penală și de instanța judecătorească într-un caz concret referitor la una sau mai multe infracțiuni săvârșite sau presupus săvârșite.

Astfel, potrivit art. 286 Cod de procedură penală, clasarea procesului penal este actul de finalizare a oricăror acțiuni procesuale într-o cauză penală sau pe marginea unei sesizări cu privire la infracțiune.

În aceste circumstanțe, procesul penal în cauza penală 2013028093, fiind clasat, reluarea urmăririi penale pe aceasta cauză a fost contrară prevederilor legii, fiind inadmisibilă conexarea cu o nouă cauză penală nr. 2016898013.

Respectiv, ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Cazacu Oxana privind conexarea cauzelor penale nr. 2013028093 și nr. 2016898013, într-o procedură unică cu atribuirea unui singur număr de evidență nr. 2013028093, este lovită de nulitate absolută și nu poate genera careva efecte juridice.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a admis plângerea apărătorului cu privire la declararea nulității ordonanțelor Prim-adjunctului Procuraturii Generale, Harunjen Eduard 30.09.2015, prin care s-a dispus admiterea cererii Berari Diana în partea ce ține de anularea ordonanței de clasare a procesului penal în cauza penală nr. 2013028093, cu reluarea urmăririi penale și ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Cazacu Oxana din 03.08.2016 de conexare a cauzelor nr. 2013028093 și nr. 2016898013.

Mai mult, instanța de apel a indicat că acuzatorul de stat depunând apel, nu a indicat careva motive la acest capitol, trecând cu vederea circumstanțele ce indică la nulitatea actelor, deși aceste circumstanțe din start duc la nulitatea tuturor probelor și acțiunilor efectuate, atâta timp cât urmărirea penală s-a desfășurat în afara unui proces legal.

Organul de urmărire penală la dispunerea expertizei este obligat de a cita bănuitul (învinuitul) și apărătorul acestuia pentru a l-i se aduce la cunoștință faptul dispunerii expertizei, întrebările înaintate spre soluționare și posibilitatea modificării sau completării acestora cu explicarea dreptului de a cere numirea a unui expert recomandat.

Însă, în speță, ambele rapoarte de expertiză inițiate la 23.05.2014 și la 27.10.2015 au fost dispuse în cadrul cauzei penale nr. 2013028093, pornite conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, în cadrul căreia Josan Ana i s-a atribuit calitatea de martor, iar prin ordonanța Procurorului-interimar al municipiului Chișinău, Sibov Vitalie, procesul-verbal cu privire la audierea martorului Josan Ana din 10.04.2014, în calitate de martor a fost anulat (f.d.8 vol.IV).

De asemenea, rapoartele de expertiză din 24.11.2014 și din 25.03.2016, nu i-au fost aduse la cunoștință inculpatei, astfel, aceasta a fost lipsită de posibilitatea de a

da explicații, a face obiecții, precum și să ceară de a pune expertului întrebări, suplimentare, a efectua o expertiză suplimentară sau o expertiza repetată, or procesele-verbale ale acțiunilor procesuale corespunzătoare la materialele cauzei nu se regăsesc.

Mai mult, din rapoartele de expertiză prezentate nu urmează faptul că, experții au fost avertizați de răspundere penală pentru prezentarea concluziilor intenționat false, relevant fiind și faptul că în instanța de fond a fost admisă cererea apărătorului de audiere a experților în cadrul ședinței de judecată, însă aceștia în ședința de judecată nu s-au prezentat.

Instanța de apel a reținut că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 2), 8) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, datele care au fost obținute prin încălcarea dreptului la apărare al bănuțului, învinuitului, inculpatului, părții vătămăte, martorului, cât și cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanța nu poate pune la baza condamnării probe efectuate în afara unui proces penal, datele obținute prin raportul de nouă expertiză medico-legală complimentară, efectuat de Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București România din 25.03.2016; declarațiile martorilor Cazacu Elena din 22.10.2015; Vladica Galina din 22.10.2015; Moldovanu Viorica din 28.10.2015; Cemeți Olga din 02.11.2015; Regulamentul Maternității; fișa de post nr. RUM /FP/M-03 din 01.11.2010 în privința Anei Josan; Ghidul "C" Național de Perinatologie, recomandat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.185 din 18.06.2003, or, conform art. 126 alin.(1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală, în baza unei ordonanțe motivate, este în drept să ridice obiectele sau documentele care au importanță pentru cauza penală dacă probele acumulate sau materialele activității speciale de investigații indică exact locul și persoana la care se află acestea.

În acest sens, o ordonanță motivată privind ridicarea documentelor menționate la materialele cauzei nu se regăsește, iar având în vedere faptul că, ordonanța Prim-adjunctului Procuraturii Generale, Harunjen Eduard din 30.09.2015, prin care a fost admisă plângerea petiționarei Berari Diana în partea ce ține de anularea ordonanței de clasare a procesului penal în cauza penală nr. 2013028093 și dispusă reluarea urmăririi penale este lovită de nulitate absolută, pe cale de consecință, probele acumulate ca urmare a emiterii acestei ordonanțe nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fiind acumulate cu încălcarea prevederilor legale.

Aferent, circumstanțelor constatate și descrise supra, instanța de apel a reținut că fapta prejudiciabilă imputată inculpatei Josan Ana nu și-a găsit confirmare, or probele acumulate, prezentate și invocate de către procuror nu pot fi puse la baza unei decizii de condamnare, or au fost acumulate ilegal, iar alte probe cercetate suplimentar în instanța de apel nu indică la existența faptei infracțiunii, ceea ce

indică că Josan Ana, întemeiat și motivat a fost achitată.

8. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care invocând ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând argumente similare cu cele indicate în recurs(pct. 4 din prezenta decizie), plus suplimentar:

- instanța de apel a admis o eroare de drept la motivarea soluției de respingere ca fiind nefondat a apelului, a ignorat observațiile cu vocație de indicații făcute în procedura anterioară de către Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra legalității sentinței prin decizia din 05.04.2021;

- instanța de apel a admis motivarea contradictorie a primei instanțe, or, prima instanță constată existența încălcărilor admise de către organul de urmărire penală și procuror la urmărirea penală declarând nulitatea actelor procesuale în temeiul art. 251 Cod de procedură penală, stabilește și exclude probele obținute cu încălcarea legislației în vigoare care au dus la violarea drepturilor constituționale ale persoanei, iar pe de altă parte dispune achitarea persoanei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- deși prima instanță și-a motivat soluția prin declararea nulității actelor emise de către organul de urmărire penală, instanța de apel menționează că prima instanță din totalitatea de probe prezentate, apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, corect a concluzionat că acestea nu confirmă existența faptei infracțiunii.

9. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate de către procuror, acesta își întemeiază solicitarea de remitere a cauzei la rejudecare pe temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiul de casare nominalizat, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către recurent și-au găsit confirmare parțial în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, deoarece la o nouă rundă a procedurilor de judecare a cauzei în ordine de apel, nu au fost respectate pe deplin prevederile Codului procesual penal cu privire la rejudecarea cauzei.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În conformitate cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, întrucât decizia contestată nu conține motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Având în vedere prevederile legale citate, instanța de recurs ordinar remarcă, că în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2021, prin care a fost dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, au fost evidențiate erorile care urmau a fi înlăturate de către instanța de apel la o nouă rejudecare, însă aspectele evidențiate au fost lăsate fără soluționare sau examinate superficial.

Instanța de recurs ordinar prin decizia din 05 aprilie 2021 a casat total decizia instanței de apel, examinând recursul ordinar declarat de către procuror și a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, motivând prin faptul că: *„În urma verificării hotărârilor emise de către prima instanță, precum și cea de apel, Colegiul penal lărgit conchide că instanțele, judecând cauza au admis motivarea contradictorie a soluției adoptate.*

Pe de o parte, prima instanță constată existența încălcărilor admise de către organul de urmărire penală și procuror la urmărirea penală declarând nulitatea actelor procesuale în temeiul art. 251 Cod procedură penală, stabilește și exclude probele obținute cu încălcarea legislației în vigoare care au dus la violarea drepturilor constituționale ale persoanei, iar pe de altă parte dispune achitarea persoanei de comiterea infracțiunii prevăzute de art.213 lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit constată contradicții esențiale în motivarea deciziei atacate reieșind din faptul că, deși prima instanță și-a motivat soluția prin declararea nulității actelor emise de către organul de urmărire penală, instanța de apel menționează precum că, prima instanță din totalitatea de probe prezentate, apreciindu-le prin prisma prevederilor art.101 Cod procedură penală, corect a concluzionat că acestea nu confirmă existența faptei infracțiunii.

Deși, ambele instanțe de judecată au enumerat și descris probele administrate în cadrul ședințelor de judecată, au evitat de a le supune unei cercetări separate și analizei din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării.”

La rândul său, instanța de apel aflându-se la a doua rundă a procedurilor, a respins ca nefondat apelul declarat și a menținut sentința, deși instanța de recurs a sesizat că la soluționarea cauzei urmează să se țină cont că pe de o parte prima instanță a constatat existența încălcărilor admise de către organul de urmărire penală și procuror la urmărirea penală declarând nulitatea actelor procesuale în temeiul art. 251 Cod procedură penală, a stabilit și a exclus probele obținute cu încălcarea legislației în vigoare care au dus la violarea drepturilor constituționale ale persoanei, pe de altă parte a dispus achitarea persoanei de comiterea infracțiunii prevăzute de art.213 lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În continuare, Colegiul penal constată că, deși Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2021 la motivarea soluției de rejudecare a cauzei a indicat că: *„Suplimentar, Colegiul penal lărgit constată contradicții esențiale în motivarea deciziei atacate reieșind din faptul că, deși prima instanță și-a motivat*

soluția prin declararea nulității actelor emise de către organul de urmărire penală, instanța de apel menționează precum că, prima instanță din totalitatea de probe prezentate, apreciindu-le prin prisma prevederilor art.101 Cod procedură penală, corect a concluzionat că acestea nu confirmă existența faptei infracțiunii.”, instanța de apel în decizia sa din 08.02.2022 indică: „La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata Josan Ana urmează a fi achitată de la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.”

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a ignorat prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală: „*pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului*”, și nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs referitor la sentința primei instanțe și la adoptarea deciziei instanței de apel din 08 februarie 2022, contestată de procuror în prezent.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a emis o decizie cu o motivare și soluție contradictorie, ignorând prevederile 436 alin. (2) Cod de procedură penală, fără a clarifica aspecte esențiale descrise supra, prin ce a fost afectată decizia adoptată, or, decizia instanței de apel nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția – temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel în alt complet de judecată.

Totodată, Colegiul penal lărgit mai invocă că instanța de apel a acceptat motivarea și soluția primei instanțe privind declararea nulității ordonanțelor: Prim – adjunctului Procurorului General, Harunjen Eduard din 30.09.2015, prin care s-a dispus admiterea cererii lui Berari Diana în partea ce ține de anularea ordonanței de clasare a procesului penal în cauza penală nr. 2013028093, cu reluarea urmăririi penale și ordonanța procurorului în procuratura mun. Chișinău, Cazacu Oxana din 03.08.2016 de conexare a cauzelor nr. 2013028093 și nr. 2016898013, fără a se expune pe analiza acestor ordonanțe, temeiul adoptării lor, precum și asupra prevederilor art. 251 alin. (2) și (4) Cod de procedură penală, care prevăd nulitatea absolută și relativă, la nulitatea relativă în prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, este prevăzut și când trebuie să fie invocată nulitatea actului, expunere ce lipsește total în motivarea instanței de apel.

La fel nu se acceptă motivarea instanței de apel sub aspect că procurorul în apel nu a criticat nulitatea actelor și probelor, căci din motivele și soluția propusă de procuror în apel, rezultă că procurorul critică aprecierea probelor corect administrate în viziunea lui și solicită recunoașterea vinovăției inculpatei Josan Ana în speța dată.

10. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în apeluri și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate și în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art. 414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu și echitabil, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, conformă cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, în cauza penală privind-o pe **Josan Ana XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Bejenaru Iurie

Burduh Victor